

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: I. Țurcan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Dosarul nr. 3ra-1508/15

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Postolachi Mihail împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind recunoașterea refuzului ilegal, obligarea la recalcularea pensiei pentru limită de vîrstă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 ianuarie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă

La 27 ianuarie 2014, Postolachi Mihail s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind recunoașterea refuzului ilegal, obligarea la recalcularea pensiei pentru limită de vîrstă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin răspunsul din 03 ianuarie 2014, Casa Națională de Asigurări Sociale i-a respins solicitarea privind efectuarea recalculării mărimii pensiei. Susține reclamantul că, la calcularea mărimii pensiei nu au fost luate în considerație cele mai favorabile 60 de luni consecutive din ultimii 15 ani de lucru, calculate pentru perioada de pînă la 01 ianuarie 1999.

Indică reclamantul că, Casa Națională de Asigurări Sociale, a luat în calcul perioada cuprinsă de la 01 unie 1988 pînă la 31 mai 1993, din ultimii 15 ani de activitate, pînă la 01 ianuarie 1999, ignorînd faptul că el a solicitat să fie luați în calcul anii compleți de lucru: 1989, 1990, 1991, 1992 și 1993. La fel, la calcularea mărimii pensiei a fost ignorant certificatul de salariu nr. 50 din 12.12.1991, eliberat de cooperativa „Universitatea” pentru perioada 1988-1991, fapt ce contravine dispozițiilor punctului 21 al Regulamentului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.417 din 03 mai 2000 care prevede că, stagiul de cotizare,

realizat înainte de intrarea în vigoare a Legii privind pensiile și pînă la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale, se confirmă prin carnetul de muncă sau pe baza altor documente, eliberate în nodul stabilit. Punctul 22 al aceluiași regulament prevede că actul de bază care confirmă stagiul de cotizare prevăzut în pct. 21 alin.(l) este carnetul de muncă. În lipsa carnetului de muncă sau în cazurile în care carnetul de muncă include înscriri incorecte și imprecise sau în care lipsesc înscrisurile respective despre anumite perioade de activitate, pentru confirmarea stagiului se iau în considerare adeverințele, extrasele din ordine, conturile personale, statele de salarii, legitimații, referințe, contractele, și acordurile de muncă în scris avînd note referitoare la realizarea acestora; foile matricole și listele - formular, carnetele de membru al artelurilor și coperativelor de producție și alte documente ce conțin informații referitoare la perioada de muncă.

Susține reclamantul că, angajații CNAS nu au efectuat un control asupra autenticității certificatului de salariu nr. 50 din 12.12.1991, eliberat de cooperativa „Universitatea” pentru perioada 1988-1991, precum și nu au indicat în baza căror temeiuri au refuzat să ia în calcul venitul asigurat, drept urmare fiind diminuate sumele din care s-au achitat contribuțiile asigurării sociale.

Astfel, pentru anul 2009 suma salariului a constituit 66 046 lei, iar CNAS a luat în calcul doar suma de 61 995, 85 lei.

Solicită reclamantul:

- obligarea CNAS să recalculeze pensia pentru limita de vîrstă, stabilită anterior cu includerea în calculul venitului asigurat a certificatului de salariu nr. 50 din 12.12.1991 eliberat de cooperativa „Universitatea” pentru perioada anilor 1988-1991;

- obligarea CNAS la stabilirea mărimii pensiei să fie luată în calcul perioada de timp cuprinsă între anii 1989, 1990, 1991, 1992, 1993;

- obligarea CNAS să includă în venitul pentru anul 2009 suma de 66 046 lei, dar nu suma de 61 955,85 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 ianuarie 2015:

- cererea de chemare în judecată s-a admis parțial;

- s-a recunoscut ca fiind ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale privind recalcularea pensiei pentru limită de vîrstă lui Postolachi Mihai;

- s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze lui Postolachi Mihai pensia pentru limita de vîrstă, stabilită anterior cu includerea în calculul venitului asigurat a certificatului de salariu nr. 50 din 12.12.1991 eliberat de cooperativa „Universitatea” pentru perioada anilor 1988-1991;

- s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale la stabilirea mărimii pensiei lui Postolachi Mihai să ia în calcul perioada de timp cuprinsă între anii 1989,1990,1991,1992 și 1993;

- s-a respins ca fiind neîntemeiată cerința lui Postolachi Mihai privind obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să includă în venitul pentru anul 2009 suma de 66 046 lei în locul sumei de 61 955,85 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, corectată prin

încheierea din 15 septembrie 2015, s-a respins cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 ianuarie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 13 iulie 2015, în termenul prevăzut de lege, Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate de Postolachi Mihai în partea în care a fost admisă.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ion Druță